

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119410666
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119410666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobkyne: SetCar sk, a. s., so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom I., Y. X, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, právne zastúpenej: JUDr. Felix Neupauer, advokát, s miestom výkonu činnosti H. - mestská časť G. I., S. T. X/A, o zaplatenie 387,43 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6C/63/2019-53 zo dňa 19.02.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 387,43 eur v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku, II. žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ustanovenia § 442 ods. 1, 3, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 1, 2 písm. b/ a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

3. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 387,43 eur titulom neuhradených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Žalobca pohľadávku nadobudol od poškodenej na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú súd považuje za uzavretú v súlade s právnymi predpismi. Poškodená postúpila na žalobcu pohľadávku z titulu neuhradenej pohľadávky z poistnej udalosti, ktorá je spôsobilá na postúpenie. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy neuhradenej faktúry. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na započítaní vzájomných nárokov, t. j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky. Žalobca je tak aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku z titulu náhrady škody. Dostatočným spôsobom boli opísané aj rozhodujúce skutočnosti, ktoré žalobca opiera o predložené listinné dôkazy. Nemožno sa tak stotožniť s tvrdením žalovaného o neunesení dôkazného bremena a absencii listinných dôkazov. V konaní bol preukázaný vznik škody a aj jej výška. Skutočnú škodu, ktorá spočíva v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom motorového vozidla, ktoré prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom boli tieto náklady

nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci zodpovedajúcej poškodenej veci. Škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol použiť v dôsledku poškodenia je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov. Škoda predstavuje požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Zodpovedný subjekt je povinný nahradiť túto škodu len v rozsahu, v akom boli náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci. Zo zmluvy o prenájme motorového vozidla vyplýva, že právny predchodca žalobcu si prenajal náhradné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia. Čo sa týka porovnateľnosti náhradného vozidla s poškodeným motorovým vozidlom, žalovaný nepredložil a netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by robili sporným skutočnosť z hľadiska úžitkových a jazdných vlastností poškodeného a prenajatého vozidla. Procesnú obranu žalovaného súd považuje za účelovú a zavádzajúcu. Žalovaný priznal žalobcovi na základe rovnakého skutkového stavu poistné plnenie, ktorého výšku, rozsah len skrátil. Nárok žalobcu nepovažoval za absolútne nedôvodný. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný musel mať jednoznačne preukázané všetky žalobcom tvrdené skutočnosti. Žalovaný rozporoval neprimeranosť nákladov a dĺžku prenájmu. Nie je rozhodujúce, akú vzdialenosť prešiel poškodený s prenajatým vozidlom. Krátenie poistného plnenia z titulu odpočtu za prevádzkové náklady a neprimerané náklady je zo strany žalovaného nedôvodné. Neuviedol, ako dospel k výške krátenia. Súd sa stotožnil s dĺžkou prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorá korešponduje (je dokonca výrazne kratšia) s dobou opravy poškodeného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat. Obmedzenie poškodenej spôsobeného poistnou udalosťou pominulo až odovzdaním opraveného vozidla. Poškodená sa ocitla v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho vozidla. Poistnou udalosťou bol poškodenej vnútený určitý skutkový a právny stav, ktorý, ak musela riešiť zapožičaním sa náhradného vozidla, tak náklady z nájomného sú nákladmi, ktoré je povinný žalobcovi v rámci vzniku poistnej udalosti zaplatiť žalovaný. Za obdobie, keď bolo auto v oprave je nárok na náhradu škody v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Do stavu, do ktorého sa poškodená dostala, a v ktorom bola obmedzená bol zavinený klientom žalovaného. Dobu opravy nemala možnosť poškodená ovplyvniť. Pokiaľ žalovaný nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov namietal, bolo dôkazné bremeno na jeho strane. Vzhľadom k uvedenému súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 387,43 eur, nakoľko náklady vynaložené poškodenej je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou, dopravnou nehodou. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. V zákonnej lehote podala odvolanie proti rozsudku žalovaná z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Žalovaná považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Rozsudok je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí nepreskúmateľnosťou. Žalovaná poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Medzi procesné záruky spravodlivého súdneho konania patrí nepochybne aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 220 ods. 2 tretia veta CSP, podľa ktorého súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vypořiadal s namietanou aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu vo vedenom spore. Žalovaná má za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitímovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje faktúra. Poukazuje na ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávka žalobcu. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej

zmluve o postúpení, ako to uvádza prvoinštančný súd v rozsudku. Vychádzajúc z predloženej zmluvy o postúpení, totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Postúpenie pohľadávky považuje za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobkyňu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitímácie žalobcu je preto zrozumiteľné a správne. Žalovaná akceptovala postúpenie pohľadávky, čo je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázala na účet žalobcu ako postupníka. Uvedené potvrdzuje predložené oznámenie o poistnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaná svojím konaním sama potvrdila aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti. V čase pred podaním žaloby tak žalovaná nemala najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Keďže zo strany žalovanej bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu. Nesúhlasí s namietanou arbitrárnosťou a svojvôľou súdu. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument, a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný. Zmenila sa len oprávnená osoba, domáha sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. S rovnakým názorom sa stotožnil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ustanovenia § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí upravených v § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje skutkové a právne závery, ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. Odvolacie námietky žalovaného nepovažuje za dôvodné.

8. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý, nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania a rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, ale aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu

postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktoré porušenie tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03).

9. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal. Primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, pričom objasnil, z akých úvah vychádzal. Súd prvej inštancie tak po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré je jasné, zrozumiteľné a logickým spôsobom sa vyporiadava so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Treba však zdôrazniť, že len výnimočne, keď písomné vyhotovenia rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody, alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť, a súčasne aj dôvodnosť odvolania podľa § 365 písm. f/ CSP. Odvolací súd po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces.

10. Žalovaná v konaní namieta aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne na uplatnenie pohľadávky, ktorá je predmetom sporu. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitimitáciu odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 09.11.2018, uzatvorenej medzi žalobkyňou ako postupníkom a poškodenou Y. Y. ako postupcom. Postúpená bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nároku na náhradu škody - účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 21.09.2018 na vozidle zn. Volkswagen Passat, EČV: MT 884ER. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavovala 754,80 eur. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomných nárokov, a to nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo taktiež vo výške 754,80 eur.

11. Odvolací súd vyhodnotil predmetnú pohľadávku ako pohľadávku spôsobilú na postúpenie a zmluvu o postúpení pohľadávky hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. V konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočíva v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaná nespochybnila, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poistnej udalosti. Namieta však, že táto pohľadávka nemohla poškodenému ako postupcovi vzniknúť z dôvodu, že faktúru za požičanie motorového vozidla nezaplatil. S uvedeným záverom sa však nemožno stotožniť, pretože postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni fakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobkyňa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudla existujúcu žalovateľnú pohľadávku, ktorá zakladá jej aktívnu vecnú legitimitáciu v prejednávanom spore. Odvolací súd nezistil rozpor právneho úkonu postúpenia pohľadávky so zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Rovnako, pokiaľ žalovaná poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008, tento na súdený prípad nedopadá.

12. Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd napadnutý rozsudok za vecne správny, a preto ho vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

13. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešnou stranou sporu, preto jej patrí voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)